

Spoštovani gospod Doropoljski!

Se tri dni, pa pride že majnik, mesec cvetja in petja. Jako se že veselim na majniški izlet. To je najlepši dan šolskega leta. Gospod učitelj nam je ravno danes rekel v razredu, da bomo letos izbrali kakšno prav posebno lepo izletno točko. Vozili se ne bomo dolgo, pač pa bomo tisti dan užili mnogo sonca in pomladnega zmika.

Na travniku bomo bili žogo in imeli velike tekme v teku, skoku in lahki atletiki sploh. Lani sem jaz najhitreje tekkel, morda bom letos tudi, če me ne bo sošolec Stanko v žakelj dal, saj mi je bil že lani tik za petami.

Po tekmah se bomo seveda pošteno okrepčali, to mora biti.

Pa Vam bom, če mi dovolite, že že vse natanko sporočil.

Prav iskreno Vas pozdravlja

Vinko Petrič, Ljubljana.

Odgovor:

Dragi Vinko!

Doslej smo imeli v maju dokaj kisto vreme, upam pa, da bo vsaj druga polovica meseca taka, kakršno si za majniške izlete žele vsi moji »Zvončkarji«.

Mnogo zabave in zmago v teku!
Radoveden sem, kaj mi sporočš.
Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Čenjeni gospod Doropoljski!

To pot Vam prvič pišem in sicer zato, da svojim tovarišicam in tovarišem »kotičkarjem« brž sporočim, da se je tudi meni o Veliki noči nekaj podobnega zgodilo, kakor je opisano v zadnji številki »Zvončka« o Hlačku in Bibi.

Pomislite, mamica je delala palačinke, ki jih imava z bratcem Milošem najbolj rada. »To bo večerja,« sem si oblizovala ustnice. Pa me pokliče mama, naj stopim v shrambo po sladkorni prah. Brž sem izpolnila njen ukaz in prinesla — sode, ki jo je mama — nič hudega sluteč — zamešala med testo. O joj, potem se je vse tako zgodilo, kakor ste čitali v »Zvončku«. Bunki pa sta bili samo dve. Še danes ju čutim malo.

Ali se Vam kaj smilim?

Vdano se Vam klanjam!

Verica Ratajeva iz Celja.

Odgovor:

Ljuba Verica!

Vsaka šola nekaj velja. Take usodne zmože se ponavadi ne ponove več, ker nauče človeka previdnosti, ki je, kakor pravijo, mati modrosti.

Škoda, da ta mesec ni Bibe v našem listu, morda bi spet posnela njene kolo-bočije.

Lepo Te pozdravlja

Gospod Doropoljski.

Ljubi stric Doropoljski!

Ali Ti lahko pošljem za prihodnjo številko nek popis. Videla sem namreč prav od blizu pogreb našega škofa, ki je predlanskim mene birmal in je prejšnji mesec umrl. Kotičkarji bodo gotovo radi brali, kakšni so obredi, kadar pokopavajo takega cerkvenega kneza.

Prosim za odgovor, potem bom takoj sedla k pisanju, če Ti bo prav tako.

Prisrčno Te pozdravljam —

Mara Medvedova, Maribor.

Odgovor:

Draga Mara!

Kar brž pero v toke, saj vsak Zvončkar rad kaj zanimivega izve.

Torej, na svidenje!

Gospod Doropoljski.

Ljubi gospod Doropoljski!

Samo tole Vam moram napisati: članek »Največje slovensko jezero« v zadnji številki »Zvončka« mi je spet osvežil prelestne spomine na lanske počitnice, ko sva z atkom romala po nepopisno lepi Koroški. Komaj že čakam konca tega tako iskreno pisanega članka.

S spoštovanjem

Gregor Pavšek, Ljubljana.

Odgovor:

Dragi Gregor!

Vtisni si globoko v srece tudi vse domoljubne nauke, ki jih je v ta članek položil pisatelj Dravski!

Pozdravljen.

Gospod Doropoljski.